

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

د کتاب پیژندنه

نوم . سپیڅلی بنځه / لنډه کیسه
لیکوال . افتخار الله افتخار
کمپوز . ا.ر افتخار
پښتی ډیزاین . ا.ر افتخار
ایډیټ . ا.ر افتخار
چاپ کال . 17/12/2022
چینل . https://t.me/Aftekharullah_Aftekhar

په خپل نوم د خپرولو حق هیڅوک نه لري...

AR

ڊالي

په خياء تير له سره پيغلو
پينٽو خويندو ته

چي ورور يي په ديره، پلار يي
په جرگه، تره او د تره زوي
يي په مجلس کي په لوړو
سترگو مباحثي کوي

ا.ر.

:

سپیڅلی بنځه که بد کرداره بنځه!

مه خیرانیرئ ژوند له داسې هندارو ډک دي چې اکثره مونږ ته برعکس شکلونه بڼایي دلته د پرېښتو په جامه کې شیطانان اوسیري.

زه دا د یو لیکوال مسولیت گڼم چې پرده اوچته کړي د هاغې رازونو نه چې تر اوسه پری لا ناپاک گردونه پراته دي او ځنډ ورکړي تر څو وړاندې پت مخونه د ټولني په وگړو وپيژني. او کیسه باید داسې ولیکل شي خلک دا گمان وکړي چې دا کیسه رېښتیني ده او یا حقیقت ته ډیره نږدې ده... وبه لولي چې په ډک کور په شته خاوند کې یوه بنځه څنگه ډاډه ځانته یار ساتلي شي او د خپل هوس سرولو لپاره له کومه حده اوږي. دلته ماته د پښتو هاغه مثل مخ ته ودریږي کوم سره چې مونږ ټول بلد یو (چې ابی وغواړي نو اوگوري له هم تبي اچولي شي) او دا خو ثابته خبره ده خو باید دا هم د ذهن څخه ونه باسي چې د لاس گوتي یو شان نه دي... دا لنډه کیسه مې د خپلو لنډو کیسو ټولگي کتاب څخه راخیستي ده او تاسې ته یې وړاندې کوم. ممکن غلطیاني ولری نو ځکه خو یې له تاسو ټولو څخه وړاندې بېښنه غواړم او دوهمه خبره دا چې که کومه غلطی مو په کې ولیده د یو ملگر او یا د ورور په خيټ راته په گوته یې کړئ تر په راتلونکي کې تری ډډه وکړم نور مو وخت نه نیسم دا تاسې او دا مو سپیڅلی بنځه لنډه کیسه

ستاسې گوره ورور

https://t.me/Aftekharullah_Aftekhar

پیل

- هی لیوره چغی نه وهم ور هم بند
دی دا چي ته راغلي یی ستا زړه به
هم! یو نیم کال می د ورور د واده
شوی و خو لا پاک رب ﷺ د ماشوم
په نعمت نه وو نازولي
خوشحاله زنده گي مو لرله پلار می
خو کاله وړاندې د ژوند پور ادا
کړی و
له ما کشر یو ورور دی یوه مشره
خور لرم هغه هم واده شوی وه د
ژمی یخی شپی وی واده کړی
ورور می د مزدوري له وجی به
له مونږ یوه جمعه نیمه مسافر و

سری ماڻام به د لمانڄه نه ورسته
په کوټه ننوتلو ځکه یخ زیات و.
وریندار مو له مونږ جلا خپله کوټه
کې ځانله شپې کولې یو ماسختن
تقریباً د شپې یوولس بجې به وې له
خپلې کوټې څخه د ضرورت لپاره
بهر په ډیر آرام سره ووتلم چې د
چا خوب خراب نه کړم. د کور د
دروازی سره مو وړاندې تشناب و
د وریندار د کوټې مخې ته په
تیریدو مې داسې څه احساس کړل
چې یقین مې نه کیده ما د کوټې دننه
دوه کسيز آرام غږ واورید خو زر
بیرته خاموش شو! تر ډیره بیا
خاموشي وه بیا مې د ځان سره

وویل کیدای شی وهم وی ما بی
حایه شک وکره له ضرورته واپس
کوټی ته راغلم خو زره ته می چی
خومره ویله دا یی راسره نه منله
چی دا دی کومه ذهني لوبه وی
سهار چی له خوبه بیدار شوم
وریندار می په لمانحه ولیدله په
حان می لعنت وویل چی ما ولی په
یوی پاکی بنڄی شک وکه ما تری
د اودس لپاره اوبه وغوښتی په منډه
یی راوړی کله یی چی لوټه زما
مخې ته کینوده د غاری گیدی
ویښته یی مخې ته راولویدل له
وزن نه دروند او یو څه لامده
بنکاریدل! زره می بیا شک

واخیست خو پریکړه می وکړه.
کور کی می هیڅوک په ځان شکی
نه کړل چې څه کووم!
له مور نه می د وریندار په مخ کی
مازیگرمهال د شپی لپاره اجازه
واخیسته چی سبا نهه لس بجی به
راځمه شپه می د ملگرو سره ده.
لمر خپله وظیفه سرته ورسوله او
په ارام له غره بنکته شو. د گاونډی
په دیوال له ماښام ازان نه بعد د
کوټی سر ته وختم له کوم ځای څخه
چې ماته د وریندار کوټه او د کور
انگر ټول ازاد بنکاریده سخت یخ
نیولی وم خو له بلی پلوه د عزت
خبره وه ټول اندامونه می لړزیدل

له بره مي په پټه د ټول کور ننداره
کوله وريندار مي کتغونه بڼه په
عادي خالت کي کوټي ته وړل دا
حل زما په خان شک شو چي بايد
تادي وکړي حکه چي په کور کي
يو زه حوان يم او زه هم نه وم کور
ورته بيخي خالي دي. د تل په خير
هماغسي په عادي خالت کي هر څه
روان و اووه نيمي بجي به وي چي
د کور لويه دروازه يي قلف کړه او
خپلي کوټي ننوته زه نو نور يخ
ليونی کړی وم صبر می هم نه کیده
خان مي راتول که تر ډيره هيڅ
ونشو ارامه ارامي وه تکل مي وکړ
چي بايد بنکته شم ممکن سهاره

پوري مي يخ ووڙني له خپل ځايه
په اوچتيدو شوم چي د دروازي
کرس مي واوریده بيا له کوټي
راووته د لاس ساعت ته مي وکتل
څه د پاسه نهه بجي وي. بيرته ارام
راغونډ شوم شاوخوا يي وکتل بيا
زمونږ د کوټي خواته لاړه له کرکي
يي ننداره وکړه واپس راغله موبایل
يي غوږ ته ونيو له ما يي يخني
هیره کړه خيران پاتي شوم ورسته
د کور لويی دروازي خواته روانه
شوه ور يي خلاص کړ څه مي چي
ليدل بيخي مي يقين نه راتله هاغه
کس مي وليده چي زما په مور ډير
گران و د دی کورنی سره مو ډيري

بني دوستانه اريکي لري هک يي
رادننه کړه ور يي زر بيرته قلف
کړ هک شاوخوا کتل لکه زړه يي
چي نه وي وريندار مي له لاسه
ونيو او سيده يي خپلي کوتي ته کش
کړه ماته ځمکي ځاي نه راکوله زر
ډوله فکرونه ذهن ته راتلل يو ځل
مي ويل وربنکته به شم دواړه به يو
ځاي هغي دنيا ته وليرم خو بيا راته
غت شرم جوړيده چي له پردي
هک سره يي خپله کوته کي وژلي
ان دومره فشار راباندي و چي
راځه خپله ځان وژنه وکړه له دي
خالت ليدو نه مرگ غوره دي له
سترگو مي لکه د ماشومانو اوبنکي

رواني وي چي تاته په دی کور
کي کمی د څه دي؟
ولي دی زمونږ عزت پسي
راخيستي ده؟
ولي دي راته په لمن داغ جوړ کړه
اخير ولي داسي کوي!... تر هاغه
وخته په دي تشويشونو کي وم چي
وريندار مي د سهار ازانونو نه
مخکي راووته شاوخوا يي نظر
واچوه کوتي ته دننه شوه بيا له
هک سره سمه بهر راووته لا زور
خو يي دلته راکه چي هک وتله او
دی بيا کلک ونيو او سره خوله په
خوله شو خوصله مي د لاسه
ورکړی وه خو فکر مي ارام کړم

چې ژوندی به یې نه پریرد مه د ور
قلف یې خلاص که بیرته یې پسې
ور بند که، راغله له تنوره یې تودی
اوبه یې کوتی ته دننه کړي او ما
سر کینود له ملا ازان سره سم می
د کوتی له سره لاندی له اوچت
دیوال نه توپ کړه هیڅ یقین می
اوس هم نشی چې ما دې له هغی
دیوال نه لاندی توپ کړی وی
خالت می بیخی بڼه نه وه
کور مو همدلته د بنار تر څنگ
یعنی ریکشه د بنار چوک ته لس
افغانی اخلي، دومره فاصله کی
پراته و. شپه می په وینه سبا کړی
وه خپل سر راباندی دروند و د

ملڪري خواته لارم د تمانچي
غونبنته مي تري وڪره هغه هم لڪه
زما غوندي شپه يي په ويينه تيره
ڪري وي نشه غوندي ٻنڪاريده
خوب ٽالي ورڪولي د نر بچي يو
دوه ونه ڪر همداسي يي له بڏي
راوويسته ويل واخله، ملڪري ته
مي ويل بيرته راحم هغي راپسي د
خوبه ڍڪ غرونه ڪول خو ما تري
خان فنا ڪري و په خپل ڪور دننه
شوم ور حڪه خلاص وو چي له ما
ڪوچني ورور مي د لمانحه لپاره
مسجد ته تله انگري ڪي ڇوڪ نه
ٻنڪاريده سيده وريندار ڪوتي ته
لارم قسمت ته گوره ڪوته ڪي مي

ولیده وړان و یچار ځایونه یې سمول
په کوم چې یې بیگا د هوس تنده
ماته کړې وه وړ مې بیرته د کوټي
ځان پسي کلک بند که وړیندار مې
زما په لیدو خیرانه راته ودریده
ویل کامرانه دا ته څه کوی وړ دې
ولې بند که ؟
له خولې مې ورته ووتل غواړم در
نږدې شم!
له دې خبرې سره یې چغه له خولې
ویسته وړمنده مې کړه په خوله مې
ورته لاس کینود
بیا مې تری په شوخی وپوښتل
- ولې چغې وهې ؟
په غیرتی انداز یې وویل

- ته څنگه د خپل ورور په عزت
سترگي پټوي زه خو ستا وريندار
يم که ورور دې خبر شو ژوندي
دې نه پريږدي او زه ورته ضرور
وايمه چې ورور دی راسره داسی
بد کردار وکړه زه تاته دومره سپکه
او رزيله بنکاره شومه ها؟ په ما
دې د چا گمان وکړه؟ ما تر ننه پير
په عزت ژوند کړې او تا به دې په
ورور ژوندي پری نه ږدم
ماته خدا راغله د يوي کنچري له
خولي مي داسی درانه الفاظ اوريدل
چې ماته تری هم شرم راته خو په
دې يې هيڅ تاثير ونه کاوه. خواته
يې جوخت شوم نه پوهيدم چې په

ما څه وشو خواص می ټول بدل
شوی و په ارام می ورته وویل
- ستا له خولې داسی سپیڅلی
لفظونه خوند نه کوی ما دې بیگا
ټوله شپه د کوتي له سره ننداره
وکره ځکه چې ابله شپه درباندي
شکې شوي ومه. زمونږ ډاډ ته
دې ور خلاص کړ بیا دی بند که
سهار د ملا ازان نه مخکې دی
چوتی که او اوس د غیرت چغې هم
وهی؟

زما له کیسې سره خوله خلاصه
خیرانه پاتې شوه له دیوال یې ځان
جلا کړه زما خواته رانږدی شوه
لاس یې راته په اوږه واچوه په

غولونکي انداز يي ويل
- هي ليوره چغې نه وهم ور هم بند
دي دا چي ته راغلي يي ستا زړه به
هم...

مخکې خبری ته مې پرینبوده او
تمانچه مې له بډې راوويسته درې
پزه مې په گیده کې وويشته په ما
يي د ځان گمان وکړه! هملته ته
پرمخې ولویده له ډزو سره مې مور
رامندی کړي چغې يي په انگر کې
خپری شوي.

زه سمدستی بهر راووتمه زمونږ
کور سره پوسته نږدی وه نور نو
په ځان نه پوهیدمه د بدن غړو مې
کار پریني و تمانچه مې لا

هماغسي لاس کي وه چي پوليسو
ونيولم. په مخکمه کي مي ورور
وويل دا بي غيرته زما بنځي پسي
کوټي ته تللي هغي به ورته انکار
کړي وي دي ظالم او بي وجدانه
ويشتي ده زما ډيره سپيڅلي بنځه
وه ان خپلو ورونو سره يي د حياء
نه ډيري خبري نه کولي نور خو
پريزده

- نو هلک ته دي هيڅ هم ونه ويل؟
- نه ځکه چي هغه نه و ملامت زما
په ذهن! کور ته دي راغونښته دا نه
ورتله گني مجرم خو دي او د وژلو
حق يي هم جوړيزی خو زړه مي
په وريندار يخ کړ

- او تا دي خپل ورور ته رښتيا ونه
ويل؟

- ومي ويل همدلته يې يو څو څپيري
وو هلمه چې په هغې شک کول هم
گناه ده او ته به يې غيرته همداسې بڼه
يې مور مې راباندې هم باور نه
کاوه ځکه خو درته وايمه چې دي
زندان کې ډير مجرمين زما او ستا
غوندي به گناه په کلونو کلونو سزا
مخکوم شوي دي

پای.

ننګرهار، رودات والسوالي، کان

https://t.me/Aftekharullah_Aftekhar

په دغه بره چينل کي تاسی ته د افتخار الله افتخار لنډي
کيسي، غزلي، خاطري، د ناول ليکولو زده کړه،
ويديو لنډ قلوبونه، ښه بيتونه، لنډی، ادبی ټوټي،
هايکوگاني او د نورو ليکوالانو ناولونه نشريري که
مو خوبه وي چينل جواين کړی او دا لينک او کيسه
د کيسو مينوالو ته ورسوی

مینه مننه او درنښت

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**